

Portal Województwa Lubuskiego

Filharmonia Narodowa w Zielonej Górze

Kategoria - Archiwum

Data publikacji -17 marca 2016 godz. 06:23

17 marca br. w Filharmonii Zielonogórskiej odbył się nadzwyczajny koncert w wykonaniu Orkiestry Symfonicznej Filharmonii Narodowej. Podczas tego niezwykłego wieczoru można było usłyszeć IV Symfonię M.Weinberga oraz Koncert fortepianowy g-moll J.Brahmsa (oprac. Na orkiestrę

A.Schönberga) pod dyrygenturą Jacka Kaspszyka.

Pierwszy koncert w wykonaniu Filharmonii Warszawskiej odbył się 5 listopada 1901 r. w nowo wybudowanym gmachu. Orkiestrą dyrygował współzałożyciel Filharmonii, jej pierwszy dyrektor muzyczny i dyrygent Emil Młynarski, a jako solista wystąpił Ignacy Jan Paderewski, mąż stanu, kompozytor i pianista znajdujący się wówczas u szczytu światowej kariery, jeden z fundatorów Filharmonii. Wykonał on swój Koncert fortepianowy a-moll oraz utwory solowe Chopina. Program koncertu zawierał ponadto dzieła Moniuszki, Żeleńskiego i Stojowskiego.

Filharmonia Warszawska w krótkim czasie osiągnęła wysoki poziom, przyciągając wybitnych artystów z całego świata. Już przed I wojną światową i w okresie międzywojennym stała się głównym ośrodkiem życia muzycznego w Polsce oraz jedną z najbardziej liczących się instytucji muzycznych w Europie. Wystąpili tutaj niemal wszyscy słynni dyrygenci i soliści tamtych czasów, m.in. Claudio Arrau, Edvard Grieg, Arthur Honegger, Vladimir Horowitz, Bronisław Huberman, Wilhelm Kempff, Otto Klemperer, Sergiej Prokofiew, Sergiej Rachmaninow, Maurice Ravel, Artur Rodziński, Artur Rubinstein, Pablo Sarasate, Richard Strauss.

W pierwszych latach powojennych Filharmonią Warszawską kierowali między innymi Olgierd Straszyński i Andrzej Panufnik. W styczniu 1950 r. dyrektorem i głównym dyrygentem został Witold Rowicki, który podjął się dzieła zorganizowania nowego zespołu. Pomimo trudnych warunków pracy, związanych z brakiem własnej siedziby (koncerty odbywały się m.in. w halach sportowych i teatrach), Orkiestra, dzięki staraniom Rowickiego, stała się wiodącym zespołem w Polsce.

21 lutego 1955 r. nastąpiło otwarcie nowego gmachu Filharmonii przy ul. Jasnej wzniesionego w miejscu jej wcześniejszej siedziby zniszczonej nalotami niemieckimi. W tym dniu Filharmonia Warszawska otrzymała miano Filharmonii Narodowej. Nazwa ta podkreślała status najważniejszej instytucji muzycznej, jaką Filharmonia posiadała w Polsce.

W latach 1955-58 orkiestrą kierował Bohdan Wodiczko, wybitny promotor muzyki współczesnej, z którym współpracowali między innymi Arnold Rezler i Stanisław Skrowaczewski. Skład orkiestry został zmieniony i powiększony. Ogromne powodzenie, jakim cieszyły się wykonania muzyki XX wieku, doprowadziło do powstania w Filharmonii Narodowej Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej "Warszawska Jesień", który z czasem stał się jednym z najważniejszych festiwali tego rodzaju na świecie.

W 1958 r. Witold Rowicki został ponownie mianowany dyrektorem artystycznym i pierwszym dyrygentem Filharmonii. Stanowisko to piastował do 1977 r. Jako dyrygenci współpracowali w tym czasie z Filharmonią Stanisław Wisłocki i Andrzej Markowski. W okresie sprawowania funkcji dyrektora przez Rowickiego zagraniczne wyjazdy koncertowe i występy w prestiżowych salach na całym świecie weszły na stałe do harmonogramu artystycznych działań orkiestry.

1 lipca 1977 r. dyrektorem artystycznym i dyrygentem Filharmonii Narodowej został mianowany Kazimierz Kord który zajmował to stanowisko do obchodów stulecia Filharmonii w Warszawie w 2001r. W latach 1979-90 stanowisko zastępcy dyrektora i dyrygenta Filharmonii Narodowej zajmował Tadeusz Strugała. Kazimierz Kord od początku swojej pracy z Orkiestrą kładł on nacisk na wzbogacenie repertuaru, dzięki czemu w programie kolejnych sezonów artystycznych znalazły się nie tylko dzieła symfoniczne, lecz również wielkie formy oratoryjne i operowe, a także wiele utworów muzyki współczesnej. Nowym przedsięwzięciem był cykl koncertów "Filharmonia Narodowa prezentuje" nagrywanych na żywo i utrwalanych na płytach przez Polskie Nagrania, a także koncerty z udziałem dyplomantów Akademii Muzycznej w Warszawie. Kazimierz Kord wraz z Witoldem Lutosławskim wykreowali pomysł krótkich, kilkudniowych festiwali muzyki współczesnej, których punktem wyjścia była idea spotkania różnych dyscyplin sztuki. Pierwszy taki festiwal odbył się już po śmierci kompozytora i na jego cześć został nazwany „Forum Lutosławskiego”, kontynuowany w cyklu corocznym, następnie dwuletnim, do jubileuszowego Roku Lutosławskiego 2013.

Od 2002 do 2013 r. funkcje dyrektora naczelnego i artystycznego Filharmonii Narodowej pełnił Antoni Wit, który kontynuował trendy repertuarowe swojego poprzednika, wzbogacając je o jeszcze większą obecność muzyki polskiej, często wykonywanej przez zagranicznych artystów. Pod jego batutą zespoły Filharmonii Narodowej nagrały ponad 50 płyt, w tym prawie 40 dla Naxos. Płyty otrzymały szereg nagród z prestiżową Grammy 2012 na czele, a ich repertuar zawiera głównie dzieła polskich kompozytorów (Karłowicz, Szymanowski, Lutosławski, Penderecki, Górecki, Kilar). Swoją kadencję zakończył występem z Orkiestrą Filharmonii Narodowej (po raz pierwszy w jej historii) na festiwalu BBC Proms w Londynie w sierpniu 2013.

Od sezonu 2013/2014 stanowisko dyrektora artystycznego, odpowiedzialnego za rozwój zespołów, kształtowanie repertuaru i dobór artystów gościnnych objął Jacek Kaspszyk. Już 1 września poprowadził zespoły Filharmonii Narodowej na finałowym koncercie Festiwalu „Chopin i jego Europa”, a 22 września dyrygował historycznym koncertem w ramach „Warszawskiej Jesieni”, z udziałem Krystiana Zimmermana. Koncert stał się jedną z kulminacji Roku Lutosławskiego (program: Koncert fortepianowy i III Symfonia Lutosławskiego). Poprowadził również trzy pierwsze w historii Filharmonii koncerty transmitowane przez Internet.

Orkiestra Filharmonii Narodowej odbyła prawie 140 tournée na pięciu kontynentach. Występowała we wszystkich najważniejszych salach koncertowych, gorąco oklaskiwana przez słuchaczy i chwalona przez krytyków muzycznych za doskonałe, charyzmatyczne wykonania. Uczestniczyła również w wielu prestiżowych międzynarodowych festiwalach, m.in. w Wiedniu, Berlinie, Pradze, Bergen, Lucernie, Montreux, Moskwie, Brukseli, Florencji, Bordeaux i Atenach, w festiwalu „La folle Journée” w Nantes, Bilbao, Lizbonie i Tokio. Orkiestra Filharmonii Narodowej bierze udział regularnie w Międzynarodowych Konkursach Pianistycznych im. F. Chopina, w Festiwalach Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”, Międzynarodowym Festiwalu „Chopin i jego Europa” czy Wielkanocnym Festiwalu Ludwiga van Beethovena. Nagrywa dla Polskiego Radia i Telewizji, polskich i zagranicznych firm płytowych oraz na potrzeby filmu.

Informacja pochodzi ze strony: www.filharmonia.pl